

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2016. március • XXII. évfolyam 2. szám

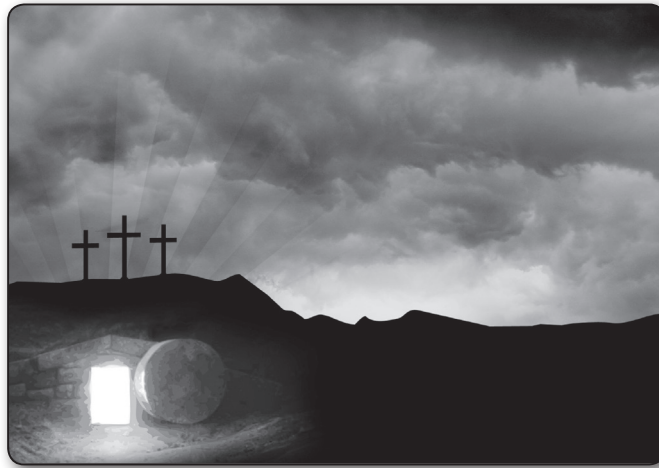
KI TARTOZIK KINEK?

„Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.” (Máté 6,6)

Nagypéntek és Húsvét valamit örökre helyre tett. Szükség volt rá, mert az ember Isten nélküli útján „kizökkent az idő”, a bűneset után valami egészen másképp kezdett történni, mint ahogy történhetett volna. Az emberiség függetlenedése valamit mélységesen tönkre tett. S a legszomorúbb az, hogy e tönkre ment történelemért sokan Istent vádolják...

Nagypéntek és Húsvét egy hatalmas „tartozást” rendezett. Menyeyei Atyánk „vétke”, amit egyesek a szemére vetnek: Miért engedte meg a gonoszt? – De ugyanezek hogy lázadnának, ha az ember nem kaphatott volna szabad akaratot! Isten megadta, mi pedig visszaéltünk vele. Nézzünk most szembe vele: ki tartozik kinek?

Nagypéntek és Húsvét anélkül bizonyított, hogy mi a legcsekélyebb mértékben magunkba szálltunk volna, s elismertük volna testileg-lelkileg romboló bűneinket. Isten maga fizetett a lázadásunkért, anélkül, hogy a legcsekélyebb mértékben fizetséget kért volna tőlünk. Kit kérdezett meg, hogy iszonyú kínba adhatja-e egyszü-

lött Fiát? Hogy miattunk átélje a legszörnyűbbet: akivel örökre és tökéletesen egyek voltak, akiben semmilyen (!) bűn nem találtatott, azt elszakítani engedte magától, s megjáratta vele a halál és a pokol borzalmait. Ki kényszerítette, hogy Ő fizessen, amikor mi taszítottuk el? Nagypéntek és Húsvét bizonyított: ilyen szeretet nincs senki másban, csak Jézus Krisztus Atyjában!

Mi maradt ránk – kérdezhetnénk –, ha mindenért Ő fizetett? Bűnbocsánatunknak és feltámadásunknak ára rendezve, örök időkre kész a „pecsét”, amit amaz igaz Bíró (2Tim 4,8) készül rányomni életünk jegyzőkönyve és egyben adóslevelünk végére: „FIZETVE”! De a fent idézett jézusi tanítás még tovább megy: Atyánk nem csak

kedvesen fogadja, mint egy „megjutalmazza”, ha bizalommal, közvetlenül s minden magamutogatás nélkül hozzá fordulunk, hanem az eredeti kifejezés szerint „rendezi adósságát”. Úgy figyel és annyira szeret bennünket, hogy minden imánkat feljegyezi, s úgy tekint – milyen döbbenetes! –, hogy tartozik a meghallgatásukkal. Ő, a hatalmas, mindenható és örökkévaló Isten! Aki már Egyszülöttjét is képes volt feláldozni a mi megmentésünkért, még napi imaéletünket is úgy kezeli, mintha tartozna nekünk, ha már egyszer kértünk Tőle valamit. Ő tartozik? – Igen, így tekint az imádságainkra!

Megvallom, amikor ezt felismertem, mélységesen elszégyelltem magam. Mert bár tudom, hogy némelyik imádságomat nagy szeretetből kiszűri a listáról, hiszen tudja, hogy ha meghallgatná azokat is, csak ártana vele – de az Ő őszinte, abszolút segítőkész hozzáállása, ez lenyűgözött! Állandóan azon „mesterkedik”, hogyan tudná úgy átrendezni az élet bonyolult szövevényét, hogy teljesíthesse kéréseimet? Igen! – Így telnek

meg új tartalommal Jézus Urunk szavai: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” (Ján 5,17)

De Nagypéntek és Húsvét, a hatalmasan munkálkódó isteni szeretet minket is adósokká tesz. S nem csupán abban, hogy valljuk meg Őt és sehol ne szégyelljük, s nem csak úgy, hogy ragaszkodjunk az Igében kijelentett igazságaihoz, hanem mindenekelőtt abban, hogy kövessük Őt. Aki követi, az

mit cselekedjen? Szeressen! (1Kor 13,2; Róm 13,10) Szeresse azt, aki már az Úré, és szeresse azt is, aki még nem. A Nagypéntek és a Húsvét Isten kiáradó szeretetének a bizonyítékai. (Ján 3,16) Adósok vagyunk: de legelőször is nem az igazsággal, nem a tévtanítások leplezésével, hiszen ebben mindig töredékes marad az ismeretünk (1Kor 13,12), hanem az Úr Jézus követésével. Megmentésünkért, örök életünkért nem tartozunk

semmivel, hiszen Ő fizetett (Kol 2,14), de amivel igen, azt egyértelművé tette: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Ján 13,35) Őseink – ki tudja, miért – éppen ezt az Igét vésették bele egyházközségünk pecsétnyomójába... Talán világosabban látták, mint mi: ki mivel tartozik, és kinek? (Róm 13,8)

Somogyi László

CSENDES NAP

„OLAJFÁK ÁRNYÉKÁBAN MEGPIHENVE”

2016. március 5-én, szombaton Somogyi László nagytiszteletű úrral csendesnapot tartott az Olajfa Református Óvoda nevelőtestülete.

A vágyunk az volt, hogy csendes legyen ez a nap, csendességben tudjunk Isten szavára figyelni, útmutatását meglátni, és hogy mindezt együtt tegyük. Mert bár

nap mint nap találkozunk, a munka közben kevés időnk jut egymással beszélgetni, hitünket, gondolatainkat megosztani.

Minden vágyunk teljesült!

A nagytiszteletű úr megállította nekünk kicsit az időt... otthoni, munkahelyi nehezeinket félretéve merültünk el az ígéletben: Isten soha el nem hagy minket, az

Ő védelme hatalmasabb minden emberi erőnél, elképzelésnél, gáncoskodásnál. Ebben bízhatunk életünk s munkánk során.

Az idő aztán ment tovább – megosztottuk bánatainkat, örömeinket, dalainkkal dicsértük Urunkat, imaközösségben vittük Isten elé szívbeli kéréseinket. Az alkalmat közös étkezéssel zártuk.

A délelőtti folyamán gondolatainkat osztottuk meg, az étkezésnél pedig az otthon készített finomságainkat.

Mindegyik tükrözte személyiségünket, azt az embert, akit Isten megformált, életre hívott – szabad életre hívott. Ezzel a szabadsággal, a csendesnap adta reménységgel vágunk neki az eljövendő időszaknak az óvodában is!

Füle Lajos:

Az Ige mindig gazdagabb

Az Ige mindig gazdagabb, mint ami róla mondható, mint ahogy fényesebb a Nap, mint amilyenek itt a hó mutatja fényét, vagy a víz, vagy napraforgók lányszeme... Az Ige mindig gazdagabb, hisz LÉLEKKEL van tele.

Baranyai Erna
óvónő, hitoktató

Meghívó

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

(Lukács 18,16)

**Szeretettel hívjuk és várjuk
az Olajfa Református Óvoda iránt érdeklődőket
a 2016. április 21-én tartandó nyílt napunkra.**

**8 órától a szülőket hívogatjuk, hogy betekintést
nyerjenek óvodánk életébe, délután 15.30-tól pedig
a gyermekeket, ahol megismerkedhetnek
a leendő óvó nénikkel.**

„Országok, népek és nyelvek, Ő dicsőségét zengjétek!
Gyermekek hangja hirdesse: Áldott a Jézus szent neve!”

MRÉ 398

Róthné Izabella

BEIRATKOZÁS A TALENTUM REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

Értesítjük a nagycsoportos óvodás gyermekek szüleit, hogy iskolánkban a beiratkozás **2016. április 14–15-én 8.00–19.00 óráig** lesz.

A 2016–2017-es tanévben tanköteles az a gyermek, aki 2016. augusztus 31-ig betölti a hatodik életévét. A beiratkozáskor kérjük bemutatni:

- a gyermek nevére kiállított személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványt,
- az iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérését tanúsító igazolást (óvodai szakvéleményt)

- a gyermek születési anyakönyvi kivonatát,
- a gyermek TAJ kártyáját,
- Nevelési Tanácsadó, Szakértői Bizottság szakvéleményét, ha van,
- a felsorolt iratok másolatát.

A beiratkozás helye: Székesfehérvár, Széchenyi u. 20. Az iskola gazdasági irodája.

Szeretettel várjuk a gyermekeket!

Szanyó Gáborné igazgató

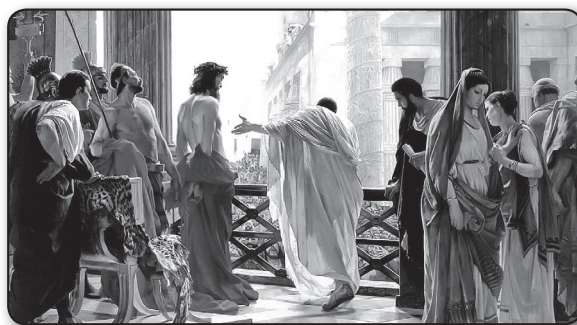
Régi szokásom és ajánlom mindenkinek: a nagyhéten végigolvassom mind a négy evangéliumból Jézus szenvedéstörténetét, a Gecsemáné kerttől egészen a keresztaláig. Érdekes, hogy minden évben valami új rész ragad meg az egészből engem. Legutóbb például egy sajátos, mellékesnek tűnő részlet fogott meg. Az, hogy Jézust faggatják a főpapok, faggatja Pilátus – de Jézus néma marad. Amikor a főpapok és a vének vádolták, semmit sem válaszolt. Így szól hozzá Pilátus: „Nem hallod, mi mindent vallanak ellened? – Jézus azonban nem válaszolt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott.”

Számomra ez azt jelenti, hogy kérdezni lehet, de Jézust kikérdezni nem lehet.

Jézus már a keresztje felé halad, fölnyög egy vak koldus, és Ő megáll, hogy megnyissa a vak Bartimeus szemét, mert azt kiáltotta: *Dávid fia, könyörülj rajtam!* – Hozzá így lehet kiáltani, és Ő még a szenvedés felé vivő útján is kitérőt tesz, csak azután megy a keresztjére, miután Bartimeus ügyét elintézi.

Gondoljunk arra a jelenetre, amikor Jairus házába igyekszik, és közben a vérző asszony hátulról megérinti a ruhája szegélyét. Jézus azt

A NÉMA JÉZUS – részlet –

kérdezte: *Ki érintett meg engem?* A tanítványok pedig csodálkozva mondják: *Uram, annyira tolonganak itt körülötted, hát ki tudja azt?* A tolongókat, a könyöklőket, az öklözőket Ő nem veszi tudomásul. A karzat nem érdekli. Akik ott tolonganak, öklöznek és döfködnek, nem érdeklik Őt – de egy hitből fakadó érintés az igen.

Nem volt olyan jajongó, olyan kérdező, akinek Jézus ne válaszolt volna. A halála előtt azonban, amikor nem kérdezik, hanem kikérdezni akarják, Jézus elhallgat. Nem akárhogy hallgat el, mert sokféleképpen lehet elhallgatni. Lehet konokul, lehet dühösen, lehet gúnyosan; lehet úgy elhallgatni, hogy attól öklöbe szorul a másik ember keze; lehet úgy, hogy attól fölbolydulnak az indulatok. De itt nem ez történik. Itt nem gúnyos és

nem konok a hallgatás, mert szóról szóra ez van Isten Igéjében: *Pilátus szerfölött elcsodálkozott. Jézus úgy hallgat, hogy Pilátus csodálkozik, nem dühös, nem indulatos – csodálkozik.*

Egyházunk úgy, ahogy megtanult beszélni. [...] Beszélni már tudunk, olykor szolgálni is tudunk. Merjem nagyon csendesen megkérdezni: vajon *hallgatni* tudunk-e már? *Odahallgatni* valakire, vagy úgy elhallgatni, ha bántanak, olyan szentséges szentül, hogy az ne legyen irritáló vagy konok hallgatás, hanem úgy rácsodálkozzanak, ahogy Pilátus csodálkozott Jézus hallgatására.

A nagy háromórás hallgatáskor – mert három órán keresztül hallgat Jézus a kereszten, s azután jajdul, s ajánlja fel Lelkét Istennek – nem hiába és nem véletlenül szólal meg a pogány százados: „*Bizony, Isten Fia volt ez!*”

És szólaljanak meg sokan, szívből kívánom, akikhez úgy tudunk szólni, hogy érdemes odafigyelni, akiknek úgy tudunk szolgálni, hogy azon áldás lehet – és ha kell, akkor úgy tudunk hallgatni, hogy attól nem öklöbe szorul a másik keze, hanem egész lényé kisimul és ránk csodálkozik. S fölsejlik, hogy ennek valami köze van Isten Fiához.

Gyökössy Endre

AZ ISMERET NEM TÖKÉLETES

Sokat gondolkodtam azon, hogyan is írjam meg ezt a beszámolót.

A téma: Igazam – igazad, nem könnyű. Ráadásul úgy, hogy már tudom, egyedül Neki van igazza. Pedig kiskorunktól fogva arra tanítottak: állj ki magadért, véd meg a saját igazad.

Igen, a világ ezt sugallja. Óemberünk sok bűne közül az egyik, hogy gőgösen és dacosan az igazság bajnoka akar lenni. Megmutatni mindenkinek, hogy ő ezt vagy azt jobban tudja, szebben megcsinálja, okosabban megoldja. Igazából csak egyféleképpen tudjuk „csinálni”: a magunk esetlen, emberi módján. A tökéletesség nem bennünk, hanem Istenben van. S amíg a saját igazunkat keressük, szépen, lassan falat építünk magunk köré. Ott vagyunk a mi igazságunkkal a falakon belül teljesen egyedül. Így várjuk, hogy jöjjön valaki és értse meg a mi igazunkat. Ugye ismerős lelkiállapot ez?

Ezek voltak az indító gondolatai Habléné Nagy Viktória sárkeszi református lelképásztor előadásának február 13-án a gyülekezeti házban. A házasság hetének zárásaként egy érdekes, jól érthető, tartalmas előadást hallhattunk,

akik elég motiváltak voltunk, hogy szombat reggel esőben elinduljunk kibogozni, hogy kinek van igazza a házasságban belül.

A lelkészasszony a gonosz szolga példázatát (Mt 18:21–35) is elénk hozta. Mivel a jó házasságban a megbocsátás, a megbocsátani tudás olyan elem, mint a só az ételben. „Egyetlen dolgot vár Isten: Abban a térben lenni, ahol el tudjuk engedni az adósságát a másik embernek.” Akkor is, ha az a másik ember még bocsánatot sem kért tőlünk.

Hogyan lehetséges ez? Hasonlóan ahhoz az asszonyhoz, akinek tönkrement a házassága, de ő képes volt a férje új barátnőjéért imádkozni. Csak egyszerűen, tiszta szívvel, minden indok és hátsó szándék nélkül, mert erre indította a Szentlélek.

Az előadást követően Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész és felesége, Bogi vezetésével minden házaspár kapott feladatot, rajzolni kellett egy tollal közösen 3 dolgot: házat, fát és kutyát, ami sok nevetést csalt ki belőlünk, de tanulságul is szolgált. Igazán kreatív megoldások születtek. Ezután 3 hálaokot írtunk fel a papírunkra a házastársunkról. Úgy gondolom, hogy ezt gyakrabban meg kellene tennünk, hisz mindenkinek jólesik a pozitív visszajelzés.

A finom ebéd után kisebb csoportokban beszélgettünk arról, kinek mit jelent: igazam – igazad a házasságban. Itt őszintén elmondhattuk, mi okoz nehézséget vagy éppen mi ad örömet a házasságban. Egymás példája által tanulhattunk, hogyan lehet megoldani a problémás helyzeteket. Végül közösen összegeztük a csoportbeszélgetéseken hallottakat.

Engem személy szerint nagy örömmel tölt el, hogy részt vehettem ezen az alkalmon, igyekszem a jó tanácsokat megfogadni, és az Úrral együtt elsimítani a házasságban belüli konfliktusokat, mert nem mindig nekem van igazam. :)

Bokányi-Szurok Eszter

KONFIRMÁCIÓS DÉLUTÁNUNKRÓL

Nagy feladattal bízott meg bennünket az Úr a hosszúra nyúló téli napokban. Már régóta foglalkoztatta a közösségünket, a Fiala Felnőttek (FIFE) körét az esetleges evangelizáció gondolata. Évek óta ugyanis egy összeszokott csoportról van szó, új tagokban kevésbé bővelkedtünk. Egyetemi éveim alatt gyakran tapasztaltam azt, hogy a közösségek kapcsos-

lati hálójá meglazulhat, ez sajnos előfordul, azonban az igény a változtatásra igazán fontos jellemzője kell lennie egy csoportnak. Régóta foglalkoztatott már bennünket ez a kérdés, hogy mit tehetnénk, hogy elérjük a környezetünkben lévő fiatalokat. Elsősorban ez volt az alapgondolat, de pontosabb elképzelésünk nem volt, így Isten elé vittük ezt a kérdést, tőle kértünk

vezetést. Az első állomás az imacsoportunk létrehozásával kezdődött, melyre általában szerda este került sor. Az alkalmakon kezdetben egymásról tudtunk meg sok új információt, hiszen hiába voltunk egy közösség, nem ismertük egymást. Kezdetben azért imádkoztunk, hogy legyen valami irány, téma, gondolat, ami alapján el tudunk indulni. Végül egy szokásos

szombati FIFE alkalom kapcsán jött a válasz, hogy elsősorban azokat a fiatalokat keressük fel, akik 2000–2012 között konfirmáltak, tehát egy konfirmációs találkozót szervezzünk. A szervezést tekintve fontosnak tartom kiemelni, hogy Isten jelenléte minden pillanatban érezhető volt, már a kezdetektől fogva tapasztaltuk, hogy bármit is szeretnénk, rugalmasnak kell lennünk, mert előfordulhat, hogy Isten átírja az elképzelésünket. Így volt ez az évszámokkal kapcsolatban. Rá kellett jönnünk, hogy Istennek határokat állítunk azzal, ha kimaradnak az elmúlt négy évben konfirmáltak, illetve, hogy a korcsoportokat rugalmasan kell kezelni. Röviden összefoglalva Isten hatalmas ajándéka volt, hogy ilyen feladattal bízott meg bennünket és hogy mindent, ami történt, valóban rugalmasan kezeltünk, hogy az Ő akarata teljesüljön, így a szervezés valóban gördülékenyen ment.

Március 14-én, hétfőn elérkezett a nap, amire már egy hónapja nagy lelkesedéssel vártunk, s nagy hálával csodáltuk az erre a napra készített verőfényes napsütést. Először regisztráltuk az érkező társainkat, majd ezt követte Somogyi László lelkipásztorunk köszöntése, melyből Isten irántunk való hűségét emelem ki: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2, 10). Ezt követte egy kis ismerkedés az udvaron, majd Berze János lelkipásztorunk áhítata. Lukács evangéliuma 8. fejezetének 40–48. versét hallhattuk tőle, a vérfolyásos asszony történetét. A kapcsolataink ápolását emelte ki, a közösség fontosságát. A pusztába kerülésünk oka az Is-

tentől való távoli életünk, nem értjük az Ő cselekedeteit. Gyakran a kapcsolatunk a számítógéppel okozza a problémát, hogy a magánszféránkat védeni szeretnénk, a kényelem és a távolságtartás jellemez minket, különösen a mi generációnkban jelent ez problémát. Ezzel szemben Jézus természetesen viselkedik a tömegben, lehetőséget ad mindenki számára, hogy vele találkozzon, tőle kérjen segítséget mindenki, ahogy az említett beteg asszony is tette.

Jézus hatalmas csodákra volt képes (többek között lecsendesítette a tengert, megszabadított egy megszállottat, feltámasztotta Lázárt), és képes most is a Te életedben! A sodródó fiatalságot te is tudod biztatni és Krisztus által reményt tudsz adni egy kegyelemmel teli életre.

Az áhítatot biznyságtételek követték, amelyekből elsőként kiemelnék egy olyan fiatalembert, aki zárt ajtó mögött, a börtönben találkozott a megbocsátással. Gergőnek hosszú úton kellett végigmennie, hogy megértse és el tudja fogadni Isten szeretetét. Kamaszként a szabadságra vágyott, kereste mindezt a kábítószerekben, a kapcsolatokban, a rossz társaságban. Kezdetben nem változott semmi, ugyanúgy teltek a napjai, azt tervezgette, hogyan fogja felépíteni újra a kinti

életét, vagyis a pénzen, a haragon jártak a gondolatai. Mindaddig, amíg nem találkozott a börtöngyülekezettel, a Bibliával, Jézussal. Isten megmutatta neki, hogy megbocsáthat, ahogyan Ő is megbocsátott neki. A kiszabadulását követően Isten féltő szeretetét hirdeti nap mint nap. A csoportunk egyik tagja pedig arról beszélt, hogy céltalan életet élt, Andrisnak nem voltak barátai, nem tudott helyt állni a tanulmányaiban, kudarcokkal teli volt az élete és ebből a pusztaságból tudta az Úr kivezetni őt, célt adott az életének.

A biznyságtételek mellett lehetőségünk volt még csoportbeszélgetésre, személyes beszélgetésre sok-sok süti és szendvics társaságában, majd az ifjúsági csoportok bemutatását követően folytattuk a beszélgetéseket és Activity társasjátékkal zártuk az estét.

Az alkalom egészét keretbe foglalta az Ászáf csoport, ahol közel negyvenen egy szívvel és lélekkel dicsőíthettük Urunkat. Ezúton köszönjük nekik a szolgálatukat, továbbá mindazoknak, akik biznyságot tettek, a lelki vezetőinknek, a segítőknek. Isten volt a legnagyobb szervező köztünk, vele minden egyszerűvé vált, hálás vagyok mindannyiunk elhívásáért. A későbbiekben szeretnénk több alkalmat szervezni, elérkezett a tavasz és kűszöbön van a nyár, így terveink között szerepelnek kirándulások, biciklitúrák és kézműves alkalmak is. Mindenkit várunk szeretettel!

„Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.” (1Kor 1,9)

Katona Évi

Gyülekezeti alkalmak

<i>Időpont</i>	<i>Esemény</i>	<i>Nap</i>	<i>Időpont (Óra)</i>	<i>Gyülekezetrész / helyszín</i>
Március				
2016.03.27.	Húsvét hajnali istentisztelet	vasárnap	5:00	Maroshegyi imaház
2016.03.27-28.	Húsvéti istentiszteletek	vasárnap, hétfő	8.00, 9:00, 10:00	Széchenyi út, Maroshegy, Budai út
Április				
2016.04.03.	Családi istentisztelet (CSIT): Talentum 1.o	vasárnap	9:00	Maroshegyi imaház
2016.04.03.	Családi istentisztelet (CSIT): Talentum 6.o	vasárnap	10:00	Budai út
2016.04.03.	Imádkozó édesanyák találkozója	vasárnap	15:00	Budai út
2016.04.15-17.	Konfirmandus hétvége	péntek-vasárnap		Cegléd
2016.04.17-21.	Budai úti evangelizáció: Korok bölcsessége	vasárnap-csütörtök	18:00	Budai út
2016.04.23.	Felnőtt konfirmációs vizsga	szombat	17:00	Gyülekezeti Központ
2016.04.24.	Felnőtt konfirmáció	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
Május				
2016.05.01.	ESZTER-nap	vasárnap	9:00	Maroshegyi imaház
2016.05.05.	Áldozócsütörtök	csütörtök	10:00, 18:00	Széchenyi út, Maroshegy
2016.05.07.	Konfirmációs vizsga	szombat	15:00	Gyülekezeti Központ
2016.05.08.	Konfirmációs fogadalomtétel	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2016.05.12-14.	Pünkösdi bűnbánati alkalmak	csütörtök-szombat	18:00	Gyülekezeti Központ
2016.05.15.	Pünkösöd	vasárnap	8:00, 10:00	Széchenyi út, Maroshegy, Budai út
2016.05.16.	Pünkösöd hétfő, konfirmandusok Úrvacsorája	hétfő	10:00	Széchenyi úti templom
2016.05.27.	Iskolai gyereknap	péntek	8:00	Talentum
Június				
2016.06.05.	Hittanos tanévzáró és Gyereknap	vasárnap	10:00, 15:00	Széchenyi úti templom
2016.06.12.	Óvodai évzáró	vasárnap	10:00	Budai út
2016.06.17.	Kövesd az Esthajnalcsillagot!	péntek	20:45	Maroshegyi imaház

2016.06.18.	Talentum ballagás	szombat		Széchenyi úti templom
2016.06.20-24.	Iskolakerülő napközis hét	hétfő-péntek	7:30	Gyülekezeti Központ
2016.06.20-24.	Maroshegyi hittanos napközis hét	hétfő-péntek	7:30	Maroshegyi imaház
2016.06.24-26.	REND	péntek-vasárnap		Balatonfüred
2016.06.27-07.01	Gyülekezeti hittanos napközis hét	hétfő-péntek	7:30	Gyülekezeti Központ
Július				
2016.07.04-08.	Iskolai Tábor	hétfő-péntek		
2016.07.11-18.	Erdélyi Tábor	hétfő-hétfő		Erdély
2016.07.16-20.	Családi hét	szombat-szerda		Tarján
2016.07.25-29.	Ovis napközi	hétfő-péntek	8:00	Budai út
2016.07.25-29.	Tini napközis angol tábor	hétfő-péntek		Cegléd

„ÁLDÁS ESŐJE HULL...”

Nyílt előadássorozat Maroshegyen (2016. 02. 25–02. 28.)

Hagyományokhoz híven a székesfehérvári maroshegyi református gyülekezet rész az idei évben is elhívást érzett arra, hogy az általuk elindított nyílt előadássorozat-láncot folytassa. Ebből az alkalomból a gyülekezet lelkésze, Ujvári Sándor Csaba Bölcsföldi András református lelkészt kérte fel az evangélikációs istentiszteletek megtartására.

Úgy gondolom, hogy ezek a rendezvények nagyon alkalmasak arra, hogy egy kicsit megpihenjünk a szürke hétköznapi rohanó világában, lelkileg feltöltődjünk, erősödjünk és növekedjünk tudásban, hitben egyaránt, ezáltal jobban megismerjük Jézus Krisztus személyét és közelebb kerülünk Istenhez. Régi és új ismerősökkel együtt dicsérhetjük a mennyei Mindenhatót, közösen adhatunk hálát

életünkért, bűneink megbocsátásáért, a szabadításért, úrvacsorai közösséget alkothatunk, megoszthatjuk egymással gondolatainkat, tapasztalatainkat. Továbbá nekem azért is nyújtott még nagyobb élményt ez az alkalom, mert a kedves maroshegyi gyülekezet rész a szokásokhoz híven idén is felkérte a székesfehérvári Csomasz Tóth Kálmán Református Kórust szolgálatra. A kórushoz körülbelül egy éve

csatlakoztam, és a kórusal az első szolgálatom a tavalyi évi „Kísértések” című nyílt előadássorozathoz fűződik, mindig nagy hálával gondolok rá. Idén is nagy lelkesedéssel, örömmel tele készültünk az eseményre, hogy zenével, énekszóval együtt örülhessünk, együtt dicsőíthessük az Úr nevét.

Bölcsföldi András református lelkész, végzett bölcsész. Budapestről érkezett közénk a szolgálatra. Székesfehérváron született, Seregélyesen élt családjával, majd később Székesfehérvárra költöztek. Jelenleg a budapesti teológián spirituálisként, a teológusok lelki vezetőjeként szolgál.

Édesapja, **Bölcsföldi Laci bácsi** 22 évet szolgált lelkészként Seregélyesen, majd ugyanennyi időt töltött a velencei református gyü-

lekezetben, ahonnan 2002-ben ment nyugdíjba. Nagy örömmel üdvözölhattük Őt is a maroshegyi imaházban. Kedvesen, halkán sutogta fiával együtt az igeverseket.

Az előadássorozat összesen négy napig tartott (2016. 02. 25–2016. 02. 28.), amelynek címét a kedves, ismert „Az Úr csodásan működik” című keresztyén dalunk egy sora ihlette: „Az áldás esője hull...”

„Áldás, békesség!” Ugye milyen ismerősen cseng ez a két szó? Igen, nekünk, keresztyéneknek bizony megszokott ez a köszöntés, azonban egy világi, idegen ember elcsodálkozik, nem érti, ha így szólítjuk meg őt. Pedig ez a köszöntés mindent elfed, nemtől, kortól, vallástól függetlenül használhatjuk, bárhol, bármikor. De vajon elgondolkodtunk-e már azon, hogy mit is jelent e két nem túl hosszú, egyszerű szó? Mit jelent számunkra az áldás és a békesség, jelen van-e az életünkben? Hullik-e ránk az áldás, mint az eső? Hogyan lehet áldott az életünk? Mi az áldás forrása? Ezekre a kérdésekre kaptunk választ Bölcsföldi tiszteletes úrtól. Mind a négy alkalomra jutott egy-egy áldás a Bibliából, kettő az ószövetségi, kettő az újszövetségi részből:

2016. 02. 25., csütörtök: „**Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!**” (4Móz 6,24–26)

Általában az áldás kegyelemkérrő imádságként a Szentírásban a levelek végén található. Továbbá a református istentisztelet végén mindig elhangzik egy áldás, ezzel az üzenettel bocsát minket utunkra a lelkész. Házasságkötésnél a lelkész közvetíti Isten áldását a pár részére, amely lezár egy szakaszt az életükben, de egy új utat is nyit előttük. Sok negatív szemléletet, felfogást hallunk és tapasztalunk az áldással kapcsolatban, miszerint az

csak egy vallási forma, egy kötött szöveg, amelynek nincs tartalma és nagyon jó arra, hogy legalább vigyünk valamit magunkkal, ha az istentiszteleten nem értettük meg az üzenetet. De ezek a negatív felfogások téves felfogások! **Az áldás egy mély tartalommal bíró ima, amely kegyelmet kér számunkra és amennyiben az ima meghallgattatásra talál, akkor mondhatjuk azt, hogy áldott az életünk, Isten kegyelmébe fogadott bennünket.**

Az ároni áldás arról kapta elnevezését, hogy Mózeset Isten arra szólította fel, hogy Áronnak és fiainak mondja meg azt, hogy Isten nevében áldják meg Izrael népét a már fentiekben idézett imával. Az ároni áldás az Ószövetség legszebb áldása. Az áldás kifejezi, hogy **Isten mindig velünk van, hogy Isten királyként megvilágít bennünket az Ő fényességével, csillogásával, tündöklésével, és Ő az uralkodás képességével tud kegyelmet gyakorolni. Rajtunk keresztül tükröződik vissza a könyörülő Isten dicsősége, aki elvette az életünk során ránk terhelődött bűnt. Ezáltal megadja nekünk azt a testi és lelki nyugalmat, békességet, amelyre mindig annyira vágyunk.**

2016. 02. 26., péntek: „**Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!**” (2Kor 13,13)

Korinthus a páli időkre (Kr. u. 50/51.) már híressé, gazdaggá vált. Két nemzetközi kikötővel, élénk kereskedelemmel, fellendült helyi iparral rendelkezett. Azonban, mint egy kikötőváros, fészket adott a bűn elhatalmasodásának, a közérkölc és közbiztonság igen gyenge lábakon állt. Pál második missziós útján érkezett a városba, akkor alapította meg a korinthusi keresztyén közösséget.

Pál apostol a korinthusi gyülekezettel foglalkozott a legtöbbet, nagyon sok időt és energiát fordított a gyülekezet tanítására, építésére. Tudta, hogy a gyülekezet gazdag Krisztus-ismeretben, közösségvállalásban, de emellett számos problémával kellett szembenéznie: széthúzás, bálványimádás, paráznaság, házasságtörés, stb... Pál apostol kedvét nem szegte ez a sok gond, a rendszeres levelezések számát tekintve valószínűsíthetjük, hogy Pál legalább négy levelet írt a korinthusi keresztyéneknek, ezeknek az összegzése maradt fenn a Szentírásban két levélben. Leveleiben eligazítást ad az Úrvacsora közösségi alkalmairól, a karizmákról, a Szentlélek helyes és helytelen használatáról, beszél a szeretetről (A szeretet himnusza), több figyelemztetést is ír a gyülekezet részére. A 2. korinthusi levél tartalmazza a legtöbb életrajzi elemet, az összes többi levélnél többet árul el arról, hogy milyen volt Pál mint ember és szolgálattelvő.

Pál apostol levelének zárásaképpen szeretetet és békességet kívánva mond a gyülekezetre áldást. Az áldás kétszer három egységre tagolható, az egyik: **Jézus Krisztus, Isten és a Szentlélek**, a másik: **a kegyelem, a szeretet és a közösség**. Az igében megjelenik a Szentháromság furcsa egysége. A megszokott Atya, Fiú, Szentlélek sorrendiség helyett Pál apostol előre helyezi a Fiút, Jézus Krisztus személyét, Hozzá rendeli a kegyelmet, Isten, az Atya áll középen, Ő adja a szeretetet és végül a Szentlélek teremti a közösséget. A sorrend nem véletlen! **Isten szeretetéhez Jézus Krisztus személyén át vezet az út! Jézus Krisztus kegyelmén keresztül lehet csak Isten szeretetéhez eljutni! Az áldás forrása a Szentháromság Isten kiapadhatatlan kegyelme.** Egy ifjúsági dal szerint Isten szeretete olyan, mint a tenger.

Valóban olyan. Ahogy a tenger sem, úgy Isten szeretete sem apadhat ki. Az áldás esője valóban hull ránk, az égből jön, meg tudunk benne fürödni, átfolyik rajtunk. Isten adni akarja számunkra az Ő áldását. Az emberi szeretetet is Isten szeretete táplálja; az emberi szeretet elapadhat, de Isten szeretetével ez nem fordulhat elő sohasem. Ha Isten szeretete táplálja az életünket, a kapcsolatainkat, házasságunkat, akkor azok megmaradnak. Isten szeretete csak közösségben érhető és élhető meg. A közösségben nem kapcsolódhatunk tekintélyekhez, az Úrvacsora utáni szeretetvendégségben nem különülhetnek el a szegények és a gazdagok egymástól, mint a korinthusiak esetében. Egyedül Krisztushoz lehet kapcsolódni, az Ő szemében mindenki egyforma, nincs kicsi és nagy kegyelem. Egy olyan közösséget kell megélnünk, amelyet a kegyelem és a szeretet táplál, ha nem táplálja, akkor az a közösség összeomlik. A Szentlélek közösséget teremt, hívjuk segítségül az erejét! **Menjünk be a Jézus Krisztus kegyelmi kapuján, ragadjuk meg a szeretetét és töltsön be bennünket a Szentlélek közössége!**

2016.02.27., szombat: „Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!” (2Pét 3,18)

Ez az áldás nem klasszikus áldás, hiányoznak belőle a megszokott formulák. Az előzőekben már megtudtuk, hogy az atyai kegyelemhez Jézus Krisztus szeretetén át vezet az út. Ahhoz, hogy valakit szeressünk, először meg kell ismerünk őt. Jézus Krisztust is meg kell először ismernünk, ahhoz, hogy szeretni tudjuk Őt. **A lelki növekedés akkor kezdődik, amikor megismertük Jézust.** Az áldás azt mondja: „növekedjete... Jézus Krisztusunk ismeretében”. De

hogyan??? **Tanulással.** Lehet tanulni egyénileg és közösségleg is. Nagyon fontos, hogy legyen Jézussal személyes kapcsolatunk, beszéljünk Vele, imádkozzunk Hozzá, olvassunk naponta Bibliát. Elkerülhetetlen, hogy legyen egy közösségünk is, mert hitünket csak közösségben tudjuk megélni. Járjunk templomba és bibliaórára, ahol hallhatunk, elmélkedhetünk Jézus Krisztus életéről, tanításairól, bölcsességeiről. Újra és újra táplálkoznunk kell Isten igéjével. A tanulással növekedünk, de maga a tudás hit és szeretet nélkül nem ér semmit! Minél jobban megismerjük Jézus Krisztust, minél több tapasztalattal rendelkezünk, szeretetünknek és hitünknek is mélyülnie kell. Az embernek minden nap meg kell élni a megtérést. **A kegyelem Istentől meg nem érdemelt jóindulat.** Hitünk megvallásával növekszünk a kegyelemben. A növekedést adó Istené a dicsőség most és az örökkévalóságban! **A kegyelemben és a Krisztus ismeretében való növekedés adja meg azt, hogy az Isten által adott dicsőségben és örökkévalóságban részesüljünk.**

2016.02.28., vasárnap: „A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztort, tegyen készséggé titeket minden jóra, akaratának teljesítésére; és munkálja bennünk azt, ami kedves őelőtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.” (Zsid 13,20–21)

A Zsidókhöz írt levél olyan zsidókból lett keresztyénekhez szól, akiknek Jézus Krisztus kegyelmének a hirdetésével és elfogadásával megváltozott az életük. **Az áldás fontos része a békesség.** Isten valóban a békesség Istene, mert Ő harmóniában teremtette meg a világot. A bűneset után is a külön-

böző szövetségkötésekkel Istennek az volt a célja, hogy békességet teremtsen. **Arra kell folyamatosan törekednünk, hogy ki legyünk békülve önmagunkkal, embertársainkkal és Istennel is.** A pásztorkép arra utal, hogy Jézus maga az áldozati bárány, az Ószövetségben a szövetség vére a bárány vérének jelenti. A szakértők próbálnak magyarázatokat adni Jézus csodatéteményeire (pl. gyógyulások, tenger kettéválasztása), azonban arra, hogy Isten Jézus Krisztust kihozta a halálból, nincs ésszerű magyarázat. **Nekünk, hívő keresztyéneknek életünk alapja a Jézus Krisztus feltámadásába vetett hit. Keresztyén életünk lényege, hogy készségesek legyünk Istennek szolgálni.** A jót kell képviselnünk, nem a magunk szerinti jót, hanem az Isten szerinti jót, ami időnként szembekerül saját érdekeinkkel, bizony sokszor áldozatot kell hoznunk. **Keresnünk kell az Atya akaratát, ami neki kedves, ami neki tetsző. Isten szabadítson fel bennünket a jóra, a jónak a képviselőjére, keressük szüntelenül az Atya akaratát és azt, ami kedves Őelőtte.**

A gyülekezet nagyon sok szeretettel, igyekezettel, várakozással készült az alkalomra. Már hetekkel előtte hirdették a programot, plakátot készítettek, nyomtattak, amelyeket különböző helyekre kitűztek, hívogatták a keresztyén testvéreket, személyesen és elektronikus úton egyaránt. Továbbá az estéken elég sok meglepetést szereztek a közönség számára: saját készítésű, nagyon elegáns ígés kártyákat osztogattak, gitárkísérettel éneket tanítottak, az imaházból kivezető utat gyertyával szegélyezték körbe, amely igen meghitt látványt és érzést nyújtott, a vendégeket szeretetvendégségre invitálták, amelyre finomabbnál

finomabb szendvicseket és teát készítettek, süteményeket sütöttek, sűrögtek-forogtak, hogy minél több minden kerüljön az asztalra, hogy mindenkinek jusson bőségesen a harapnivalóból.

Az imaházban mindig elkelt az összes férőhely, talán egy kicsit vasárnap gyűltünk össze kevesebben, a másik gyülekezetekben szolgáló lelkészek szolgálati kötelezettsége miatt, és az ő gyülekezetükhöz tartozó hívőtársak székei maradtak üresen.

Az „Áldás esője hull...” evangélizáció számomra azért is volt különleges, mert bár életünk folyamán sokszor használjuk az áldás és a békesség szót, azonban még nem hallottam egy előadást vagy egy

prédikációt sem a Szentírásban lévő áldásokról, azok üzenetéről. Hálás vagyok az Úrnak, hogy megismerhettem a maroshegyi gyülekezet részt, hálás vagyok, hogy elhívott erre az eseményre, és hogy olyan szolgálót küldött nekünk, aki ráfókuszált a bibliai áldások mondanivalójára. Hálás vagyok, hogy szolgálhatom az Urat.

Személyes tapasztalataim által azt állítom, hogy áldással jár, ha Isten a legfontosabb életünkben. Gondoljuk át életünket, nézzünk körül és vegyük észre, hogy Isten mennyi mindent adott nekünk már eddig is, hogy mennyi örömet szerzett nekünk, hogy mennyi mindenrel megjutalmazott már bennünket. Hálával tartozunk neki min-

denért, amink van. Fogadjuk be Őt teljesen szívünkbe, lelkünkbe. Ha úgy érezzük, hogy valami nem úgy sikerült, ahogy szeretnénk volna, kérdezzük meg Jézust, Ő hogyan cselekedne, mit tenne, és segíteni fog nekünk. Jézus az egyetlen út Istenhez, csak Benne bízhatunk. Tőle kell kérnünk a segítséget és megadja azt. Isten áldása hullik ránk, mint az eső.

Áldja meg az Úr a kedves maroshegyi református gyülekezet részt, vezetőjüket, családjukat, az Ő életüket és szolgálatukat, továbbá Isten áldását kérem Bölcsföldi András lelkész Úr életére, családjára, munkásságára.

Áldás, békesség!

Vági Ágnes

A HÉTKÖZNAPOK ÁLDÁSAI

Az áldás és a békesség, e két szó egymással szoros összefüggésben áll, hiszen az áldás nyomán születik meg az emberben végül az a békesség, amelyre kimondva vagy kimondatlanul nagyon vágyik – ezeket a gondolatokat Bölcsföldi András református lelképásztor fogalmazta meg a Békesség újságnak adott interjújában. A Budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának lelkésze, spirituális a február végi nyílt előadássorozat igehirdetőjeként járt egyházközségünk maroshegyi gyülekezet részében. A beszélgetésben a lelképásztort megyei és székesfehérvári kötődéséről is kérdeztük.

Az életem meglehetősen érdekesen alakult. Seregélyesen nőttem fel tizennégy éves koromig, meghatározó volt számomra az ottani közösség, és a gyülekezet is, amelynek édesapám volt a lelkésze – kezdi a beszélgetést Bölcsföldi András lelképásztor. Mindent, ami egy falura jellemző lehetett, ott megéltem. Láthattam, hogy munkálkodnak a helybéli emberek, miként épül, gyarapodik egy gyülekezet. Akkoriban még lehetett az utcákon is játszani. Szép korszaka volt az életemnek. Amikor édesapámat a Velencei Református Egyházközséghez hívták szolgálni, jelentős változást éltünk át az egész családdal. Akkor köl-

tözünk be Székesfehérvárra, telket is vásároltunk, amelyre házat építettünk. A középiskolai évek egy ember életében az az időszak, amikor megpróbál tájékozódni a világban, válaszokat keres saját kérdéseire is. A kultúra különleges érintését érezhettem meg ekkor Fehérváron: színházba járhattam, koncerteket látogathattam és bepillantást nyerhettem a város akkori különböző felekezeteinek életébe is. Mivel az édesapám a velencei gyülekezetben szolgált, ezért leggyakrabban oda jártunk templomba a családdal istentiszteleti alkalmakra. Egy évig kollégista voltam Székesfehérváron a Széchenyi utcában, ezért naponta

ráláthattam a templomra, szemben laktam vele. A Teleki Blanka Gimnáziumban töltött éveim során kapcsolódhattam be a Székesfehérvári Református Gyülekezet életébe, elsősorban az ifjúságiba, melynek alkalmait Szabó Sándor és Bányai László lelképásztorok tartották. Korosztályunk tagjai közül többen családokként mára az egyházközség szolgálóivá váltak.

Mire emlékszik vissza az akkori gyülekezet ifjúsági életéből?

Az akkori időszakot igen komoly ifjúsági élet jellemezte. Kezdetben furcsának éreztük, hogy szélesebb korosztályok voltak egyszerre jelen az ifjúsági alkalmakon: a húszas

éveik elején járó fiatalok éppen úgy látogatták az alkalmakat, mint mi, jó páran, akkori tizenöt éves középiskolások. Az előbbieket már a munkahelyi tapasztalataikról beszéltek, mi pedig a diákélményeinkről. Később életre hívtunk egy „hétköznapi”, szerdai ifit, amelyet már Szemerei János, a későbbi evangélikus püspök vezetett. A Széchenyi utcai templom udvarában, a cseresznyefa alatt rendeztük az összejöveteleinket. Meghatározó időszakot jelentetett számunkra: úgy éreztük, ez a közösség nekünk szól. Rendszeresen elhangzott egy történet, majd egy vele szorosan összefüggő ige és sok-sok ének. Egy alkalommal én tartottam a szerdai alkalmat. Készültem rá, hiszen úgy éreztem, semmiféle tapasztalatom sincs még ilyen szolgálatban. Kis lapot vittem magammal, felolvastam az ígét és még két hozzá kapcsolódó kérdést is feltettem a többieknek. Az egész nem tartott tovább, mint öt perc. Akkor szembesültem először azzal, hogy egy ifi megtartása még annál is nagyobb felkészülést jelent, mint azt korábban képzeltem. Az akkori református ifjúsági életet egy nagyon is eleven, alkotó kész színjátszó kör is jellemezte. Mai napig emlékezetes marad számomra Muraközy Gyula „Artabán, a Negyedik Bölcs” című színdarabja, amelyet a gyülekezeti ház színpadán adtak elő a fiatalok fényekkel, jelmezekkel. Nagy hatással volt rám, hogy egy közösség képes ilyen összefogásra.

A tavaszi székesfehérvári evangélikációs hét jelmondatául az „Áldás esője hull” címet választotta. Üzenetét Mózes IV. könyvéből, Pál apostol második korinthusi leveléből, Péter apostol második leveléből, és a Zsidókhöz írt levélből származó igék alapján válogatta. Hogyan tapasztalja, napjaink gyülekezeti életében akár a lelkészek, akár a templomba

járó hívek mernek-e valóban áldásban gondolkodni, és azt Istentől imában elkérni?

Ez a kérdés engem is foglalkoztat, gyakran magamtól is megkérdezem: mennyire látom saját léteimet és a munkámat áldottnak? Azért is fontos kérdés ez, hiszen sokszor egy-egy istentisztelet végével az áldás „automatikusnak” tűnik, sokan pusztán liturgikus elemet látnak benne, holott ennek nagyon nagy tartalmi jelentősége van. Az ember mélyen elgondolkodik, mi az életünk küldetése egyáltalán? A Biblia konkrétan megnevezi, hogy a „mezőn”, a „városban” vagy „házban” is áldottak lehetünk. A kérdés az, hogy ez a sokféle áldás miként jelenik meg az életünkben? Sokszor vágyunk egy személyes áldásra is. Korábban résztvevője voltam egy ifjúsági konferenciának, ahol egyéni áldásosztásban lehetett részt venni. Azt tapasztaltam, hogy komoly jelentőséggel bír, hogy ha olyasvalaki, aki bár személyesen nem ismeri kellő mélységében az életünket, áldást mond ránk, s azt egy igével is megerősíti.

Az evangélikációs héten hangsúlyozta, hogy az „áldás és a békesség” – mint azt református köszöntésünk is jelzi –, egymással szoros összefüggésben állnak.

E kettőnek az életünkben valóban meghatározónak kellene lennie. A két szó nagyon szoros kapcsolatban áll egymással, hiszen az áldás nyomán születik meg az emberben végül az a békesség, amelyre kimondva, vagy kimondatlanul nagyon vágyik. Vidéken, református iskolában tanítottam korábban, s akkor naponta ötvenszer is elmondhattam ezt a köszöneti formát. Ha ez rutinköszönésé válik, a tartalma igaz lehet továbbra is, de a mélyebb üzenetére már kevésbé gondolunk, pedig nagyon fontos lenne. Egy-egy le-

vél vagy sms végére gyakran még oda is írom: „Áldás, békesség” – ez által az ige hangsúlyosabbá válik, megtöltődik erősebb tartalommal, s ez többet jelenthet, mint ha csak futtában mondtam volna valakinek.

A Budapesti Károli Gáspár Hittudományi Egyetem spirituális szolgálatát vezeti. Mit jelent ez a feladat a gyakorlatban?

Elsősorban lelkigondozást, a lelki programok szervezését jelenti a teológián. Minden olyan tevékenység megvalósítása a feladatom, amely nem tanítást jelent, hanem elsősorban lelki jellegű, vagyis csendesnapok, bibliaórák, gyülekezeti „kiszállások” megszervezése, személyes beszélgetések összehangolása. Ezen kívül olyan közvetítésekben is szerepet vállalok, amikor egy gyülekezet teológushallgatót keres ifjúsági munkához vagy lelkipásztort helyettesítő szolgálathoz.

Kéri, igénylik-e a lelki tanácsadást a teológus hallgatók és várnak-e segítséget például gyülekezetválasztás előtt?

A gyakorlati időt nem számítva, az öt év során a teológus hallgatók sok mindent átélnek, számos tapasztalatot szereznek. Kezdetben nagy lelkesedéssel kezdik meg a tanulmányaikat, s ezalatt természetesen „rózsaszínben” látják a jövőt is. Később már többféle nehézséggel is szembesülnek tanulmányaik, szolgálataik alatt és nagyobb hullámvölgyeket is megélnék. Másod- és harmadévi során többen is felteszik maguknak a kérdést: valóban itt van-e a helyük, képesek lesznek-e a tanulmányaikat folytatni. Persze nem mindenki fogalmazza meg vívódásait hangosan, mások számára is ezekben a nehezebb időszakokban, vannak, akik csak utólag mesélik el vívódásaikat. Rendszeres, hogy az elsőéves hallgatókkal

tanulmányaik kezdetén szervezünk egy „bevezető beszélgetést”, a végzős diákokkal pedig egy „kivezető beszélgetést”. A többi évfolyamok hallgatóival általában spontán alakul egy-egy beszélgetés, megkeresés útján alakítunk ki személyes találkozót, amelyeknek általában hitbeli, tanulási vagy párkapcsolati kérdések a témáik.

Székesfehérvári egyházközségünk maroshegyi gyülekezetébe első alkalommal látogatott el. Milyen tapasztalatokat szerzett?

Eleve jó benyomást kelt, ha egy terem úgy megtelik hallgatósággal, hogy a székekkel kell bajlódni még néhány perccel az istentisztelet előtt is. Természetesen volt tudomásom a gyülekezetrésről, de azt már nem tudtam, hol is kell keresnem. Édesapám a Budai úti gyülekezetrészhez tartozik, amíg

édesanyám élt, a családdal közösen gyakran jártunk oda. Sajnos a három gyülekezetszárny közül a maroshegyi számomra eddig teljesen „kiesett”.

Gyülekezeti szolgálatáról mit mesélne?

A budapesti teológián szolgálók, s ezen kívül a gazdagréti egyházközségbe járok, mint „rendes” gyülekezeti tag. Nem töltök be lelkeszi funkciót, bár természetesen megkérnek alkalmanként lelkipásztori szolgálatra is, egy évben két-három alkalommal ígét is hirdetek náluk. Ezen kívül házi bibliaóra csoportot vezetek csütörtökönként. Gyarapodó közösségnek látom, amely számomra is sokat nyújt. Az alkalmaira komolyan kell felkészülnöm, hiszen komoly kérdéseket is kapok a tagjaitól. Szeretem az irodalmat is, ezen a területen is segítem a gyülekezete-

met. Feleségem pedig a gyermekmunkában szolgál.

Nem csupán kedveli az irodalmat, de aktívan gyakorolja is, rendszeresen olvashatjuk írásait a Dunamelléki Református Egyházkerület internetes hírportálján...

Gyakran találkozom olyan gondolatokkal, jelenségekkel, amelyeket érdekesnek találok, továbbgondolásra késztetnek. Ezeket írásba foglalom. Általában több hatás ér, mint amennyit megírok. Örülök, amikor kapok egy határidőt, azt mondják, az a legjobb múzsa, hiszen így a megfelelő időpontra tudom elkészíteni az írástomat. Mindezen túl több áhítatos könyv számára is írok és megjelennek áhítatos gondolataim az „Útjelző”-ben, illetve a református Bibliaolvasó kalauzban is.

Szűcs Gábor

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Nyílt előadássorozat (evangélizáció). Február 25. és február 28. között böjti evangélizációt tartottunk az imaházban, vendég igehirdetőnk *Bölcsföldi András* budapesti lelkipásztor, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tanára volt. Bővebben olvashatnak erről a testvérek Vági Ágnes cikkében.

Jövöbéli alkalmaink:

Húsvét hajnali istentisztelet. Március 27-én 5 órakor közösen várjuk és ünnepeljük igékkal, énekekkel, gyertyagyújtással és úrvacsorával a feltámadott Úr Jézus Krisztust.

Együtt a **Szeretemben Testmozgás a Reformátusokkal (ESZTER-nap)** május 1-jén. Kirándulással

egybekötött bográcson vidám nap. Idősek, fiatalok, családok, egyedülállók és minden testvérünk részvételére számítunk.

Kövesd az Esthajnalcsillagot! Június 17-én 20.45-től másnap 04.45-ig az Úr Jézus Krisztust követve, közös bibliaolvasással, imádsággal, dicsőítéssel, esti sétával és úrvacsorával szeretnénk megélni a hitünket. *„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”* (János 8, 12).

Napközis Hittantábor. Június 20-tól június 24-ig tartjuk az imaházban és annak udvarán.

További információ:

Ujvári Sándor Csaba, 30/366-2156.

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászülte minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.” (1 Péter 1,3-4)

ÉN IS ÜDVÖZÜLHETEK?

Tisztán emlékszik arra, ahogy kérdezgette élete párját: te biztos vagy az üdvösségedben? Mindig határozott igen volt a válasz, de ez sokáig érthetetlen volt számára – hogy lehet valaki biztos abban, hogy a mennyországba kerül? Nem elbizakodottság ez? Csak Isten tudhatja, nem? Határozatlan, bizonytalankodó természete soha nem hitte volna, hogy egyszer ő maga is bizonyosságot szerez ezzel kapcsolatban.

Azt hitte, közel van Istenhez. Bár Őt félte, és hitt is benne, mégis volt benne egy jó nagy adag bizonytalanság. Mi ez az érzés, miért vagyok ilyen kishitű? – gondolko-

dott sokszor. Ilyen vagyok és kész – törődött bele aztán. Soha nem gondolta, hogy Isten képes őt megváltoztatni, ha engedi neki.

Azon a bizonyos tavaszi hétvégén csak Vele foglalkozott. Csak arra figyelt, mit akar neki üzeni Isten. Először hálát érzett, olyan hálát, amelyet még sohasem. Az életért, az Úr minden ajándékáért és szeretetért. Aztán rádöbben, hogy ő ezt nem érdemli meg... és bármit tesz, soha nem is fogja megérdemelni. De Krisztus odalépett hozzá: „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.” (Jn 13: 8b) És hagyta, hogy megmossa őt, tetőtől talpig. Vasárnap

a következő ígét kapta: „Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre...” (Jn 3: 18) Megkapta a bizonyosságot üdvössége felől, és ráébredt: Isten valóban kiválasztotta őt is...

Most már nem kérdegeti a tárját, legalábbis nem erről... Csofálatos felismerést szerzett azzal kapcsolatban, hogy Isten milyen módon képes változást hozni az ember életébe.

Testvérem, ha te is kishitű és bizonytalan vagy, ne add fel, kérdezd Istent, keresd Őt, mert már elkészítette számodra az utat, hogy teljesen a szívedbe fogadhasd Őt.

Ujváriné Császár Boglárka

A CSALÁDOS KÖR NYÁRI CSENDESHETE 2016. JÚLIUS 16-20.

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsue könyve 24,15)

Szeretettel várjuk családok csendeshetünkre Tarjánba (Tatabánya mellett) **2016. július 16-20**-ig (szombattól szerdáig, 5 nap, 4 éjszaka). A családi csendeshét célja, hogy Isten Igéjére figyelve erősödjünk meg házasságunkban, gyermekeinkkel való kapcsolatainkban, miközben egymással is közösséget vállalunk, bátorítjuk és támogatjuk egymást. A délelőtti közös Igére figyelést és beszélgetést

délutáni kötött (kirándulás, városnézés) és kötetlen (beszélgetés, játék) programok váltják, a napokat este áhítattal zárjuk. A gyermekek számára is, korosztálytól függően bibliai tanítást és játékos foglalkozásokat szervezünk. A kisebbek számára gyermekfelügyeletet biztosítunk, a legkisebbek apa-anya közelében lehetnek az alkalmak, beszélgetések alatt. A szállás 3,4 és 5 ágyas önálló zuhanyzós szobákban, kőházakban lesz (22 szoba áll rendelkezésre 74 fő részére). Árak teljes ellátással (reggeli - ebéd - va-

csora) a teljes hétre: 18 év felett: 18.000 Ft, 6-14 év: 16.800 Ft, 3-6 év: 10.000 Ft, 0-3 év: ingyenes. Az utazás egyénileg történik. A fenti árakból szeretnénk a nagycsaládoknak, illetve a rászorulóknak további kedvezményt adni.

Jelentkezni lehet a Lelkészi Hivatalban a jelentkezési lap kitöltésével, illetve 5000 Ft előleg befizetésével. További információ kérhető Fehérvári Dávidtól (fehervari.david@albaref.hu). Jelentkezési határidő: **2016. május 31.**

Fehérvári Dávid

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- ígés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat

- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

A húsvéti és pünkösdi ünnepkörhöz kapcsolódó kiadványok is kaphatók!

A HITÉLET PSZICHÉS HATÁSAI

A vallási igény egyetemes emberi szükséglet, amely valamilyen formában mindenkinél megjelenik, még azoknál is, akik ezt tagadják, és megelégszenek valamilyen „vallásproblékkal”. Az emberek választ keresnek az élet alapvető kérdéseire, a külső és belső világ végső mibenlétére, és a vallás tud válaszokat nyújtani. Az egészséges hitélet a személyiség kiteljesedését szolgálja lelki, szellemi „egész”-séget ad. A vallási szélsőségek, torzulások viszont káros, kóros pszichés és társadalmi következményekkel járhatnak.

Jézus mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Mt 11,28). Jézus békességet, eligazítást kínál megterhelt, problémákkal teli világunkban. Azt közvetíti, hogy életünk Isten előtt zajlik, vele van összhangban, rendben van. Az egészséges hívő lelkiület békességet nyer, és békességre törekszik. Nem tör hatalomra, nem agresszív, hanem jó szándékú és irgalmas. Politikai vagy gazdasági hatalmak sokszor igyekeznek befogni ezt az erőt, és saját céljaik érdekében felhasználni. Ezek között eligazodni úgy tudunk, ha Jézusra nézünk: ő mit tanított, és mit tenne az adott helyzetben? A hiteles keresztyén életre az jellemző, hogy összhangban van a világkép és a mindennapi életgyakorlat. Nem csupán tantételek elfogadását, vasárnapi templomlátogatást, vallásos szokások megtartását jelenti, hanem életvitelt.

Az egészséges keresztyén hitélet pszichés szempontból építi, kiteljesíti személyiségünket. Lássunk néhány jellemző pozitív mozzanatot:

- Életünk egy eszmei és morális rendbe, rendszerbe jut, lehetőséget nyerünk egy magasabb szellemi valóság megértésére. Jézus számunkra a világítótorony, általa érzékeljük a célt, így tudjuk, merre kell mennünk, nem kell ide-oda hányódnunk. „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényemnek világossága” (Zsolt 119, 105).
- Spirituális élményekben része-

sülünk, amikor úgy érezzük, hogy „szól hozzánk az ige”. A megtérés és újjászületés nagy hatású pozitív élmény lehet.

- Érezhetjük Isten szeretetét, elfogadását, azt, hogy ő igent mondott ránk, ő akarta, hogy legyünk. Ez nagy belső feltöltődést, megerősítést kínál.
 - Mindennapi élethelyzeteink megoldásához örök érvényű támpontokat nyerünk: megbocsátás, megbékélés, szeretet.
 - Krízishelyzetekkel való megküzdésünket segíti az a belső iránymutatás, amelyet Istentől kapunk. Jobban el tudjuk fogadni a nehéz helyzeteket akkor is, ha nagyon fájdalmasnak és érthetetlennek tűnnek. Veszteség esetén könnyebben nyerünk vigaszt.
 - Ha vétkezünk, bűnt követünk el, megbánhatjuk ezeket, és Istennél megbocsátást, feloldozást kapunk, nem kell lelkiismeretünk terhét tovább cipelni.
 - Az elmúlás gondolata nem kell, hogy rettegéssel töltsön el, mert hiszünk az örök életben.
 - A magunkra hagyatottság gyötrelme helyett érezhetjük, hogy nem vagyunk egyedül, mert Jézus megígérte, hogy „íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20).
 - A gyülekezeti közösség – egyéb közösségekhez hasonlóan – a valahová tartozás, közös élmények, kapcsolatok lehetőségét adja.
- Mindezek nyilvánvalóan egészségvédő hatásúak, bár az ateisták

ezt tagadják. Marx nevéhez fűződik a kijelentés, miszerint a vallás a nép ópiuma. Valójában a marxizmus-leninizmus volt egyfajta kábítószer, amely hangzatos, de hazug eszméket hirdetett, és ezekkel ellentétes gyakorlatot valósított meg. Az ateizmust nagy hangerővel hirdetőknél is van „istenük”: a hatalmuk, a gazdagságuk, a hírnevük, a hasuk vagy az élvezeteik. Ateisták mondják a későbbiekben mégis azt is, hogy Isten nélkül lehet élni, de meghalni nem.

A vallás számos személyiségépítő mentálhigiénés hatása mellett előfordulhatnak káros, destruktív következmények is akkor, ha torzulások jönnek létre a tantételekben, a vezetők személyiségtulajdonságaiban, illetve a hívek felfogásában. Lássunk néhány példát!

- A kizárólagosság, elhatárolódás, a kívülállók gyűlöletére, sőt kiirtására biztatás, fanatizmus, missziós düh. Drasztikus példákat láthatunk erre nem keresztyén vallásoknál, de a kizárólagosság és elhatárolódás keresztyén körökben is megjelölhet.
- A hitélet politikai, hatalmi, gazdasági célú felhasználása, manipulálása visszaélés az emberek spirituális éhségével. A nyáj gyakran nem veszi észre azt, hogy megvezetik, kihasználják, azokat pedig, akik esetleg figyelmeztetnek, megbélyegzik, megátkozzák.
- A személyiség manipulatív átformálására törekvés, kiszakítás a gyökerekből, a privát szféra korlátozása, kontrollja,

bűnvallásra kényszerítés, vizsgálás az így nyert információkkal.

- Törvények, dogmák abszolútizálása. A hit ilyenkor nem válik belsővé, hanem a vallási élet tanok, szabályok követésében merül ki, a teória bálványává válik.
- Túlzott értelmi orientáció. Az igemagyarázatok egyéni okoskodáson, racionális érvelésen alapulnak, az érzelmi és spiri-

tuális dimenzió hiányos, a személyes átélés nincs jelen. Ez egyoldalú, kiüresedő hitéletet eredményez, ahonnan előbb-utóbb elpártolnak az emberek.

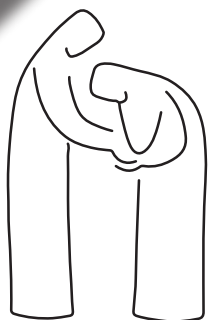
- A gyülekezetvezető szerepének rabjává válik, már nem Jézust kell követni, hanem őt. Tudatlan nárcizmusa következtében infantilizálja a híveket, önálló személyiségfejlődésüket akadályozza. Nem pásztor, aki

táplál és gondoz, hanem főnök, aki diktál.

Az egészséges hitélet fejlődőképes, toleráns, nem kizárólagos szemléletű, szeretetteljes és hiteles. Természetesen a hit belső harc, nem felfelé ívelő diadalmenet. De az ige biztat bennünket: „Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre hívatál” (1Tim 6,12).

Dr. Kálmánchey Márta

LELKI-GONDOZÓI SAROK

A gyermek fejlődése – a lelkigondozás szempontjából 3.

A gyermek lelkigondozói kísérése

7. „... nem ezeket kellett elszünetednie a Messiásnak...?” (Lk 24,26)

Baumgartner elemzése rámutat, hogy a beszélgetés e részlete „az ember őskérdéséről szól”: Miért kell szenvedni? Miért van betegség, halál? És Jézus nem tér ki e kérdések elől, bár az Isten és ember kapcsolatába ennyire mélyen nyúló felvetésekre nem is ad egyszerű vagy gyors válaszokat. Kifejezi viszont, hogy „szünetünk az ő ügye”, hiszen abban Isten és ember találkozik.

A latenciakor második felében az élet nagy kérdései újra előkerülnek, de már más szinten. A gyer-

meket megint foglalkoztatja az élet kezdetének és végének témája, s ez sok szorongással tölti el. Ugyanakkor most már személyes életére vonatkoztatva is nagyobb hangsúlyt kapnak e kérdések: saját végessége, a dolgok visszafordíthatatlansága is tudatosul benne.

Baumgartner szerint az emmauszi tapasztalat Isten jelenléte, elé-élése a szenvedésben. A lelkigondozó e megtapasztalás felé kísérheti gondozottját. A gyermeknek szorongató kérdései közt meg kell tanulnia bánni a félelmekkel, fájdalmakkal. Egy bizalommal teli kapcsolatban tapasztalhatja meg, hogy mindez kimondható, megosztható, sőt emberségünk közös feladata és terhe, amely a másokkal való kapcsolatban hordozhatóvá, viselhetővé válik.

A kiskamaszkor felé haladva a gyerekek a szellemibb horizontok felé is nyitottabbá válnak. Elkezdik foglalkoztatni őket életünk iránya, értelme. A lelkigondozónak feladata lehet, hogy olyan nyitott teret teremtsen a találkozásokban – bármi legyen is a formális keretük: hittanóra, közösségi alkalom, egyéni beszélgetés –, amely alkalmas lehet az ilyen témák felvetésére és megvitatására. Adott esetben a spontán kialakuló helyzetek hordozhatják a legmélyebb tartalmakat a fiatalok számára. Ezekben jelen lenni, az élményekre szavakat találni, kérdéseinkkel modellt adni az értő megvitatásra,

az igazságra irányuló megkérdőjelezésre az ifjúsági lelkigondozás magasiskolája.

A kiskamasz és kamasz korosztály a filozófiai mélységekre is egyre nyitottabbá válik a válaszkérésben. Sőt, néha könnyebb számukra, ha intellektualizáló távolságtartással egy magas elméleti témát járhatnak körül részletesen – hogy aztán az így előkészített úton, a már megalapozott bizalom légkörében juthassanak el életük feszítő kérdéseikhez. Olykor könnyebb mondjuk az „Isten és a szenvedés értelme” témakörben megnyilatkozniuk, mint saját félelmeikről, magányosságukról, elhagyatottságukról beszélni, vagy a szorongásról, amely az életük értelmével, céljával, végességével kapcsolatos sejtéseikből fakad.

A lelkigondozó feladata: nem elbújni a kérdések elől. Ez azt is jelenti, hogy saját tudásának megfelelően, a lehető leghitelesebben (tudása végességét sem takargatva) kell kísérenie a fiatalokat elmélkedéseik során. De azt is, hogy segítenie kell a jó, lényegét érintő kérdések megfogalmazását. És végül azt is magában foglalja, hogy finom ráhangolódással kell megéreznie azokat a pontokat, ahol az elméleti felvetések mögött ott rezegnek már a nyugtalanító, nehezen kimondható személyes kérdések – hogy ezek elől se térjen ki. Csakúgy, mint Jézus az emmauszi úton.

8. „... ami róla az összegyűjtött írásokban írva áll...” (Lk 24,27)

„Mivel a Biblia történeteiben Isten emberekhez való közelségéről van szó, ha e történeteknek utána járunk, akkor közelsége mindig újra jelen lévő lesz. És éppen ez a közelség szükséges feltétlenül ahhoz (...), hogy az ember szeretet és védettség iránti végtelen vágyakozását lecsilapítsa.”

A kamaszkor a kapcsolatok alakulása szempontjából maga a megélt ambivalencia. A serdülőben intenzíven lángol a vágy a közelségre – de ott feszül benne a tiltakozás is ugyanez ellen, hisz már a leválás, a saját identitás kialakítása munkálkodik benne. Harcol. De harca sosem ténylegesen a szülők személye ellen folyik – még ha gyakorta úgy tűnhet is –, hanem mindig a tőlük kapott, tanult értékek mérlegelése, elfogadása vagy elvetése a cél. Nehéz valamit józanul mérlegre tenni, amihez annyi érzelmi szállal kötődünk, amitől – ha őszinték tudnánk lenni, megvallanánk – még mindig függünk. Nehéz megadni annak lehetőségét, hogy a mérlegelt tézist elvessük végül, saját megoldást állítva a helyébe, de úgy, hogy a kapcsolat maga, amelynek egy szeltekéjét mintha szintén elvetnénk ezzel, mégse sérüljön. Kialakulatlan személyiségként, az önálló identitásért még csak küzdő kamaszként olykor kilátástalannak tűnik a helyzet. Hogyan tehetném mérlegre őszintén szeretett és tisztelt szüleim életének irányelveit, ha közben attól félek, hogy ezzel végleg eltaszítom őket, magamra hívom rosszallásukat, és soha többé nem lehetek az ő szeretett és elfogadott gyermekük, ha más úton járok? Ugyanakkor hogyan élhetném meg autonómiámat, ha kérdés, kérdezés nélkül fogadom el mindazt, ami az ő válaszuk az élet kérdéseire?

Ez a feszülés csak bizalommal teli, elfogadó légkörben, az intimitást lehetővé tevő közelségben oldható

fel. Ha a gyermek biztos lehet abban, hogy ellenkezése, más véleménye, kérdései nem indulatokat és elutasítottságot szülnek majd, mert szülei képesek elviselni vele a leválást övező ambivalens érzéseket, és készek abból a közelségből (vagy távolságból) kíséreni őt az úton, amely számára aktuálisan komfortos.

A lelkigondozó szerepe ebben az időszakban a nyitott készenlét kifejezésével írható körül. Olykor könnyebb egy érzelmileg távolabb álló embernek megfogalmazni kétségeinket, indulatainkat – a vele való kapcsolatban ugyanis kevesebb a vesztenivalónk.

A lelkigondozó kísérőként támogathatja a serdülő közelség, intimitás, önmaga megértése iránti vágyának beteljesülését. Keretet biztosíthat, melyben a kamasz lehetőséget és biztonságot kap a személyes témák megvitatására, kétségei kifejezésére.

Antoine Vergote szerint ez az életkor Isten megszemélyesítésének, majd a vele való kapcsolat bensőségessé tételének ideje. A bensőségesség akkor tud létrejönni, ha a fiatal számára vonzó kapcsolati mintákkal találkozhat. Elsősorban azokra a kapcsolatokra vonatkozik ez, amelyek valóban fontosak számára, amelyek a körülötte lévő „vonkoztatási személyekhez” fűzik. Ha ezekben olyan mintát tapasztal meg, amely őszinte, hiteles, személyes, ugyanakkor szabadon hagyó, akkor Istennel is bizalommal mer majd kapcsolatba lépni.

Wolfgang Langer a segítő aszkéziséről is beszél ennek az életkori szakasznak a kapcsán. Nem könnyű ugyanis mindig csak „készen állni”, megszólításra várni, nem ráerőltetni a serdülőre a tanácsot, választ, kapcsolatot, hanem mint Jézus tette a gazdag ifjúval: mindig csak az aktuális kérdésre válaszolni, jelen lenni, s annyira belépni a gyermek személyes zónájába, amennyire ő meghívást ad erre.

Ha azonban létrejön a szó legmélyebb értelmében vett bizalmi kapcsolat a lelkigondozó és a fiatal között, olyan folyamatok kísérésére nyílik lehetőség, amelyekben egyébként könnyű elveszni kamaszként. Ilyen az a sajátos gyászfolyamat, amely a gyermekkor elhagyását, a szülőkről való leválást kíséri. De ilyen a felnőttidentitás megtalálásának nehéz feladata is, melynek során a felnőtt szerepek kipróbálása, a társadalomban való felelősségvállalás tanulása zajlik. [...]

Forrás: Csáky-Pallavicini Zsófia: A gyermekfejlődése – a lelkigondozás szempontjából. (részlet) In: Ember-társ, 2012./1. 9–17.

Nyitva még!

Legtöbb ember nem tudja még,
mennyi kincset rejt a nagy Ég.
Isten Fia Földre lépett,
menteni a bűnös népet.
Nem tudják, nem hiszik sokan,
Égen: nyitott mennykapu van!
Hogy e Földnél van szebb világ,
abban nem hervad el virág.
Bűnfertőzött Földünk helyett
várunk szebb új Földet, Eget!
De abba: csak úgy léphetünk,
ha már itt újjászületünk.
Bűn, halál ott ismeretlen,
minden virul, nincs kietlen.
Hont kereső drága lélek,
menny lakói várnak téged.

Nyitva még a menny ajtaja,
jöjj, s elműlik lelked jaja.
Küszöböt úgy lépheted át,
ha megjárta a Golgotát!
Ne sajnáld azt, mi itt marad,
Úr Jézusnak add át magad.
Lelked áldott Urad várja,
készül üdvöd koronája.
Gyolcs köntösben, hófehérben,
élhetsz Isten közelében.

*Pecznyik Pál
96 éves*

KOROK BÖLCSESSÉGE

Nyílt előadássorozat a Budai úton!

Helyszín: Református Templom, Budai út 113.

Időpont: 2016. április 17 -21.

(vasárnap - csütörtök) esténként 18 órakor

"Krisztus Jézusban ugyanis föltámasztott minket és vele együtt maga mellé ültetett a mennyben, hogy az eljövendő korokban megmutassa Krisztus Jézusban irántunk megnyilvánuló jóságából kegyelmének túlaradó bőségét."

(Efézus 2:6-7)

Április 17. vasárnap 18 óra:

Katona János: Hívott minket szent hívással (Lukács 14:16-17)

Április 18. hétfő 18 óra:

Szabó Lajos: Kezrede bízom lelkemet (Zsoltárok 31:6-8)

Április 19. kedd 18 óra:

Németh Gyula: Elrendelt életút (1Mózes 39:2a)

Április 20. szerda 18 óra:

Péntek László: Megmaradás (János 15:1-8)

Április 21. csütörtök 18 óra:

Pálinkásné Ilona: Dicsérjétek az Urat (Zsoltárok 106:1-5)

"Ő szabja meg a különböző időket és korokat. Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt a nagy tudósoknak." (Dániel 2:21)

Imádkozó Édesanyák/Nők

Találkozója

Időpont:

2016. április 3.

15:00

Helyszín: Székesfehérvár,
Budai úti református templom

Vendégünk: Herrmann Lídia

Szeretettel várjuk
az egyházmegye
minden nőtestvérét,
mert van kiért imádkozni!

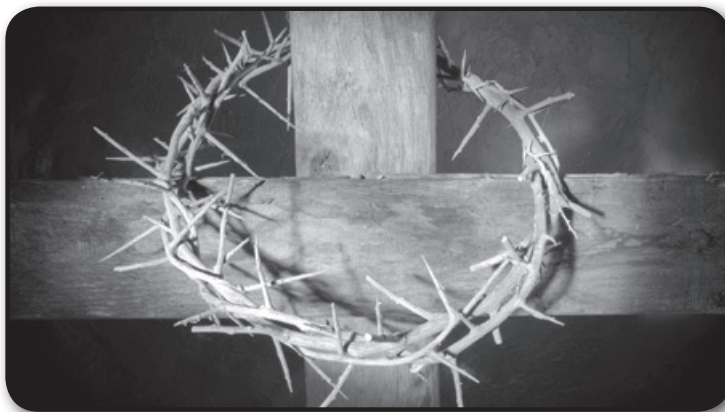
„Közel van az Úr
a megtört szívűekhez,
és megsegíti
a megsebzett lelkeket.”
/Zsolt. 34:19/

CP

„ÉN ISTENEM, ÉN ISTENEM, MIÉRT HAGYTÁL EL ENGEMET?” (MT 27, 46)

Mindaz a sok kimondhatatlan szenvedés, amelyet a gyűlölködő és elvakult emberek az Úrnak okoztak, mesze elmaradnak attól, amit Őneki akkor kellett elhordoznia, amikor sötétség borult a világra 3 óra hosszáig. Mint Isten Báránya, bűnné tétetett, és egyszerre volt bűnért való és engesztelő áldozat is a bűneinkért.

Hogy ekkor mit érzett szent szelleme és lelke, az számunkra titok marad, de egy bizonyos: elvállalta és átélte a bűneinkért járó ítéletet. A halál éjszakája vette körül, megbűnhődve vétkeinkért, némán, Istentől is elhagyatva hordozta el

azt, amit nekünk kellett volna.

„Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott...” Amíg csak az emberektől szenvedett, egy szót sem szólt; most azonban hangos kiáltással fejezte ki kimondhatatlan nyomorúságát. Mindezidáig így szólította meg Istent: „Abba, Atyám”, „Atyám”, „én Atyám”, most azonban a sötétségből így

szólt a kiáltás: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?”. A szent Isten kénytelen volt elhagyni, hiszen „az Úr Őt sújtotta mindnyájunk bűnéért” (Ézs 53, 6). És az Úr Jézus „miértje” halatán mindnyájunknak a porba kell borulnunk: „Ő bűnhődött, hogy nekünk békelességünk legyen...”

(Ézs 53, 5).

Csak némán állunk, hiszen nem követhetjük Őt ebben a szenvedésben, legfeljebb így kiálthatunk: „Áldunk Téged, megölt Bárány, ki elhordoztad bűneinket!”.

H. G.

Forrás: Vetés és aratás.
54. évfolyam, 2016/I. szám

Arimátiai József

(részlet)

Mind a négy evangélium tudósít minket arról, hogy Üdvözítőnket arimátiai József temette el. Ha valaki ezeket a tudósításokat összehasonlítja, és egymás mellé rendezi, a következőket tudhatjuk meg erről a személyről: Máté úgy írja le őt, mint egy Arimátiából való gazdag embert, „*aki maga is tanítványa volt Jézusnak*” (Mt 27, 57). Márk azt írja, hogy József a nagytanács tekintélyes tagja volt, „*aki maga is várta Isten országát*”. Márk szerint bátor cselekedet volt Pilátushoz bemennie Jézus testéért (Mk 15, 43).

Lukács a nagytanács tagjának nevezi, tudósít származási helyéről és hozzáfűzi, hogy József „*derék és igaz férfiú*” volt. Lukács is megemlíti, hogy ez az ember „*várta Isten országát*” (Lk 23, 50-51).

De hozzáteszi, hogy József nem értett egyet a többiek határozatával és eljárásával, és nem vett részt a zsidók által elvetett király elítélésében.

Jánostól pedig megtudjuk, hogy József titokban volt Jézus tanítványa, mivel „*félt a zsidóktól*” (Jn 19, 38).

H. Frisch nyomán

Forrás: Vetés és aratás. 54. évfolyam, 2016/1. szám

Új Korszak

Amikor újra bízni kezdek,
mert elmúlóban a régvolt sebek,
és sarjadnak el nem múltó rügyek,
hátat fordítva az eredendő bűnnek:
Akkor tudom, hogy Új Korszak érkezett,
s bár lehet, úgy tűnik, kérkedek,
de van, aki tenyerében hordoz,
ápol, magához ölel, gondoz.

Szeretetből vett körül kerítéssel,
nevelt, tanított fenytéssel,
s most rügkapálok örömben,
lásd, nem hiába könyörögtem.

Megérett a kalász – aratásra vár.
És lesz omló, foszló kalács!
Csak hidd el, hogy nincsen lehetetlen –
bármily hihetetlen.

Schrenk Éva

Anyakönyvi hírek

2016. 02. 04–2016. 03. 20.

Megkereszteltük:

**Bacsur Pannát, Csidei Leventét,
Gyöngy-Halmi Lujzát, Papp Dávidot,
Szántó-Liptai Szilárdot, Szép Angélat.**

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

Bernád Zsolt és Tamás Viktória házasságára

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

**özv. Bunda Józsefné sz. Farkas Róza, 95 éves;
Cséri István, 85 éves; Hetyei Sándor, 68 éves;
Horváth Ferenc Lászlóné sz. Varga Zsuzsanna, 56 éves;
Komjáti László, 76 éves; Kovács Józsefné sz. Fancsik Matild, 64 éves;
Mádi Istvánné sz. Varga Márta Zsuzsanna, 73 éves;
Murányi Istvánné sz. Tóth Erzsébet, 83 éves;
Rudovics Sándorné sz. Göder Julianna, 93 éves;
özv. Takács Dánielné sz. Simon Klára, 100 éves testvérünket.**

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca**

Vasárnap: 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgálók felkészítése

Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és
azokat segítők összejövedele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhet hordozzátok” imaóra mindenkinek

második: 18.00 Presbiteri bibliaóra

harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)

Péntek: 17:00 KFC (Keresztyén Fialatok Clubja)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 18.00 Fialat nők köre

Szombat: 18:00 Fialat felnőttek (Ex-Aktívifi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az imaházban

Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban

Csütörtök: 17:00 Imanna imakör

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
(ovisoknak, kisiskolásoknak és tiniknek külön csoportokban)
Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Szerda: 16:00 - 18:00 Hivatali órák

Szerda: 18:00 Bibliakör

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

Az altemplomi urnakegyhely nyári nyitva tartása:

Szerda és péntek: 16-18 óráig,
vasárnap (és állami ünnepnapokon) 9-12 óráig

Hálasan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesznie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid beosztott lelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Róth Róbertné

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felelős szerkesztő: Somogyi László

Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka

Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István